

Arrest

nr. 131 419 van 14 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 september 2014.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil, afkomstig uit Trincomalee, gelegen in het Oosten van Sri Lanka (Oostelijke Provincie). In januari 2006 werden vijf vrienden van u, waaronder twee klasgenoten, door de Sri Lankaanse autoriteiten doodgeschoten bij het strand tegenover de universiteit in Trincomalee. Ze werden verkeerdelijk aanzien voor Tamiltijgers. Dit zorgde voor een gespannen situatie in Trincomalee. U en andere studenten demonstreerden hiertegen en toen u na de begrafenisplechtigheid terug naar huis ging, werd u onderweg tegengehouden door de veiligheidsdiensten die u in elkaar sloegen. U kreeg te horen dat u geen demonstraties meer mocht houden en dat u hetzelfde lot zou ondergaan als uw vrienden. Hierop lieten ze u gaan. U besloot hierna het land te verlaten. In het bezit van een studentenvisum reisde u in juni 2006 af naar Maleisië. Wanneer in juni 2009 uw studentenvisum verliep, bleef u evenwel illegaal in het land. U werkte

er in een hotel en carwash. Uiteindelijk werd u in 2011 door de Maleisische autoriteiten opgepakt en gerepatriëerd naar Sri Lanka. Na uw terugkeer ging u wonen bij uw ouders in Trincomalee. Om in uw levensonderhoud te voorzien ondersteunde u uw vader in zijn beroepsactiviteiten. U vatte na verloop van tijd het plan op jullie kippenboerderij uit te breiden. Met geld geleend van uw vader kocht u een stuk grond in de buurt van de 6de Mijlpaal in Trincomalee om deze plannen vorm te geven. Op 12 augustus 2013 werd u op terugweg van deze grond naar huis door een witte bestelbus tegengehouden. Hierin zaten vier personen, waarvan twee in legerkledij en twee in burger. Het ging hier volgens u om militairen en leden van de Karuna- of Pillayangroepering. U diende in te stappen waarop ze een eindje reden. U werd gevraagd hoe u aan het geld was gekomen voor deze kippenboerderij. Ze geloofden u niet wanneer u zei dat het geld van uw vader kwam. U werd ervan beschuldigd geld gekregen te hebben van de "internationale LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam; ook wel (Tamil)Tijgers genoemd). Toen eisten ze 2 miljoen Sri Lankaanse roepies van u. U gaf aan dat u dit niet kon betalen. Hierop werd u vrijgelaten. U vertelde bij aankomst thuis wat u overkomen was. Nog diezelfde dag kwamen 's avonds om 19.00 uur diezelfde belagers met een witte bestelwagen langs bij u thuis. U was niet aanwezig. Uw ouders werden bedreigd. Ze dreigden er ondermeer mee u te zullen doden wanneer jullie die gevraagde 2 miljoen roepies niet zouden betalen. De volgende dag maakte uw vader melding van deze gebeurtenis bij de politie van Uuvel. Deze namen zijn aangifte evenwel niet ernstig en daarom ging hij de daaropvolgende dag, op 14 augustus 2013, hiervoor ook langs bij de lokale afdeling van de Human Rights Commission in Trincomalee. Een week na deze gebeurtenis verhuisden jullie stiekem naar Marapalam, het geboortedorp van uw vader in Batticaloa. Jullie dachten er vervolgens aan daar een nieuwe kippenboerderij op te zetten. Hiervoor verkocht u in mei 2014 een landgoed in Trincomalee. Op 10 juni 2014 ging u samen met uw vader naar Colombo om er machines voor die kippenboerderij te kopen. Toen jullie die dag bij de bushalte van Pettah (stadswijk Colombo) stonden te wachten, kwamen twee leden van CID (Criminal Investigation Department) naar u toe. Ze vroegen of u (P.) was en gaven aan dat u moest meekomen. Tegen uw vader zeiden ze dat u binnen de 30 minuten zou teruggebracht worden. Toen werd u met hen meegenomen in een witte bestelbus. In dit busje werd u meegedeeld dat zij op de hoogte waren van de verkoop van uw landgoed in Trincomalee ter waarde van 10 miljoen roepies. Uw handen werden er tevens vastgebonden en u werd geblinddoekt. U werd vervolgens naar een onbekende bestemming gebracht op 6 uur rijden vanwaar u was opgepakt. Daar werd u gedurende 3 dagen vastgehouden in een bunker van een legercontrolepost, tijdens dewelke u steeds geblinddoekt was. U vermoedt dat u werd vastgehouden in een legerkamp. Er werd ditmaal 5 miljoen roepies van u gevraagd. Daarna werd u er opnieuw van beschuldigd contact te hebben met de "internationale LTTE". Hierbij werden u allerlei vragen gesteld en werd u zwaar mishandeld. Uiteindelijk stemde u in met het voorstel dat u nu 2 miljoen roepies zou betalen en nog eens 3 miljoen roepies binnen de 2 weken na uw vrijlating. Na overmaken van de eerste aanbetaling, werd u op 13 juni 2014 op 1, 5 à 2 uur rijden van uw detentieplaats tijdelijk onder voorwaarde van verdere betaling vrijgelaten aan het station van Ottomavadi. Van daaruit nam u de bus naar huis. De volgende dag dook u onder bij een vriend van uw vader in Batticaloa. U nam tevens de beslissing het land opnieuw te verlaten. Op 15 juni 2014 kwam u aan in Colombo en op 18 juni 2017 reisde u vanuit Colombo met uw eigen paspoort voorzien van een visum naar Thailand. Daar bleef u anderhalve maand, tijdens dewelke u er bij UNHCR asiel aanvraagde. Omdat u vreesde opgesloten te worden in Thailand door de Thaise autoriteiten, er niet mocht werken, u evenmin op materiële of financiële hulp van UNHCR kon rekenen en daarnaast ook de Sri Lankaanse autoriteiten in Thailand vreesde (volgens u is er een inlichtingengroep van de Sri Lankaanse autoriteiten actief in Thailand), besloot u Thailand te verlaten. In augustus 2014 vloog u in het bezit van een Maleisisch paspoort op naam van iemand anders via Dubai naar Istanboel. Na één week in Turkije verbleven te hebben, vloog u verder naar België. U werd op 20 augustus 2014 tegengehouden op de luchthaven van Zaventem en diende nog diezelfde dag asiel aan. Twee weken geleden kwamen twee personen die zich voorstelden als leden van de politie langs bij uw buurvrouw in de 6de Mijlpaal in Trincomalee. Ze stelden vragen over u en informeerden tevens naar uw grond. Een week geleden kwamen dan drie personen die zich voorstelden als leden van inlichtingendienst - jullie vermoeden evenwel dat ze van de Karunagroepering zijn - naar de woning van uw ouders in Batticaloa waar ze naar u vroegen, uw vader bedreigden en aangaven dat ze wisten waar u zich bevindt. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een attest van de advocaat/notaris (T.T.) LL.B d.d. 26 mei 2014 over de verkoop op diezelfde datum voltrokken van van een stuk grond in Trincomalee ter waarde van 10 miljoen roepies; de akte van deze verkoop; een onleesbare kopie van uw identiteitskaart; een kopie van uw rijbewijs; drie documenten van de Human Rights Commission of Sri Lanka met betrekking tot de klacht die uw vader (T.S.) werd ingediend op 14 augustus 2013 bij de het regionaal kantoor van deze mensenrechtenorganisatie in Trincomalee; een handgeschreven brief over uw asielrelaas; een politieattest d.d. 14 augustus 2013 in verband met de meldingen die uw vader maakte bij de politie van Uuvel naar aanleiding van de problemen die u en hij kenden in augustus 2013 met onbekende gewapende personen; een vertaling naar het Engels van

voornoemde politieattest; een attest d.d. 27 augustus 2014 van S.S. (J.), priester van de kerk Shrine of our Lady of Guadalupe in Trincomalee; twee krantenartikels over uw sportprestaties; een vertaling naar het Engels van uw geboorteakte; sportcertificaten; een bewijs van uw asielaanvraag bij UNHCR in Thailand en schoolattesten.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagde elementen aan te brengen die het Commissariaat-generaal ervan overtuigen dat u in augustus 2013 het slachtoffer werd van afpersing door leden van het leger en hiermee gelinkte paramilitaire groeperingen (Karuna- en/of Pillayangroepering) die uw persoon in verband brachten met het LTTE actief buiten Sri Lanka. Uw verklaringen in dit verband afgelegd tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal bleken immers op cruciale punten niet eensluidend met uw eerdere verklaringen in dit verband afgelegd bij het invullen van uw vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken en met de inhoud van de door u neergelegde documenten ter staving van uw asielaanvraag. Zo verklaarde u uitdrukkelijk en herhaaldelijk tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dat de door u meegemaakte bedreiging op terugweg van uw grond naar huis door leden van het leger en de Karuna- en/of Pillayangroepering plaatsvond op dezelfde dag als de komst van diezelfde belagers naar uw woning. U situeerde beide gebeurtenissen op 12 augustus 2013. U gaf hierbij ook herhaaldelijk te kennen dat uw vader slechts één keer van deze feiten aangifte ging doen bij de politie en dit de volgende dag, op 13 augustus 2013 (gehoorverslag CGVS). Volgens uw verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingen en opgetekend in de door u neergelegde handgeschreven brief, alsook volgens de inhoud van het door u neergelegde politiedocument van de aangifte van deze gebeurtenissen door uw vader en het door u neergelegde handgeschreven document hierover van de Human Rights Commission (HRC) werd u inderdaad op 12 augustus 2013 bedreigd op straat door onbekende gewapende personen, maar kwamen deze onbekende gewapende personen niet diezelfde dag maar de dag erna of op 13 augustus 2013 bij u thuis langs. U situeerde deze gebeurtenissen dus op twee verschillende dagen. Nog volgens uw verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken ging uw vader reeds op 12 augustus 2013 of nadat u op straat was bedreigd - en dus voor zij langskwamen bij u thuis - langs bij de politie en de Human Rights Commission in Trincomalee om aangifte te doen van uw problemen die dag en dus niet pas de volgende dag, op 13 augustus 2013, of nadat ze ook bij u thuis waren langsgeskomen, zoals u verklaarde tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Deze versie van de feiten wordt ook ondersteund in het door u neergelegde politiedocument en handgeschreven attest van de Human Rights Commission. In beide document staat in tegenspraak met uw verklaringen afgelegd voor het Commissariaat-generaal aangegeven dat uw vader op 12 augustus 2013 reeds aangifte ging doen bij de politie van de problemen die u die dag kende. Uit het politiedocument blijkt tevens dat uw vader andermaal op 14 augustus 2013 klacht ging indienen bij de politie nadat onbekende gewapende personen op 13 augustus 2013 ook waren langsgeskomen bij u thuis. Diezelfde dag maakt hij tevens melding van zijn problemen bij de Human Rights Commission in Trincomalee. Dit alles is evenwel in tegenspraak met uw verklaringen afgelegd voor het Commissariaat-generaal. Hierop geconfronteerd tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal met deze tegenstrijdigheden en de inhoud van het door u neergelegde politiedocument en handgeschreven attest van de HRC beaamde u de inhoud van deze documenten, ontkende u uw eerdere verklaringen hierover afgelegd op het Commissariaat-generaal en bracht u uw verklaringen in overeenstemming met de inhoud van de door u neergelegde documenten (CGVS, p. 13). U gaf ook aan dat u dit alles niet meer zo goed kan herinneren door de omstandigheden toen (CGVS, p. 14). Het louter ontkennen van voorgaande verklaringen en verwijzen naar stress waarmee u toen geconfronteerd werd om te verklaren waarom u zich dit alles moeilijk kan herinneren, is echter onvoldoende ter verantwoording van deze toch wel flagrante en cruciale tegenstrijdigheden. Aan de door u in dit verband neergelegde documenten kan geen bewijswaarde gehecht worden. Deze hebben immers slechts een bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. De waarde van deze documenten wordt tevens ondermijnd door het besef dat valse en vervalste juridische documenten in Sri Lanka gemakkelijk te verkrijgen zijn. Deze vaststellingen tasten in belangrijke mate de geloofwaardigheid van de rest van uw asielrelaas aan, in het bijzonder uw beweerde ontvoering in 2014 in Colombo. U koppelt deze problemen immers aan uw eerdere problemen in 2013 in Trincomalee.

Bij de door u beweerde ontvoering in juni 2014 in Colombo kunnen trouwens nog andere bedekingen gemaakt worden. Zo is het weinig overtuigend dat uw vader naliet uw ontvoering onder de aandacht te

brengen bij instanties en/of personen zoals mensenrechtenorganisaties, -activisten, politici en/of de pers. Bij het feit dat hij naliel enige ruchtbaarheid te geven aan uw ontvoering kunnen op zich ernstige vraagtekens geplaatst worden, temeer daar uw ontvoerders of belagers hadden nagelaten u na 30 minuten terug te brengen zoals ze hem aanvankelijk hadden beloofd. Dat hij geen geloof meer had in een organisatie zoals de Human Rights Commission - omdat zijn eerdere klacht in 2013 (cf supra) niets opleverde - en hij evenmin wist ervaring of contacten heeft met mensen in de media is onvoldoende om dit nalaten te verklaren, temeer de ernst van de gebeurtenis. Dat hij evenmin beroep deed op enige rechtshulp van een advocaat of zelf navraag deed bij de politie naar uw persoon is in het licht van het feit dat u werd opgepakt door twee personen die zich identificeerden als leden van de politieafdeling CID (Criminal Investigation Department) evenmin overtuigend te noemen (CGVS, p. 16 en 17). Bovendien kunnen er tevens vraagtekens geplaatst worden bij de vaststelling dat uw ontvoerders en belagers tot twee weken geleden (medio-eind augustus) naliel enige actie tegen u of uw familie te ondernemen, temeer zij u onder voorwaarden hadden vrijgelaten en geëist hadden dat u binnen de twee weken na uw vrijlating een bijkomend bedrag van 3 miljoen roepies te betalen. Deze termijn liep af op 27 juni 2014. Logisch zou zijn geweest dat ze kort na het verlopen van deze termijn tot vergelding zouden overgegaan zijn. U en uw familie hadden immers nagelaten het resterende bedrag van 3 miljoen roepies te betalen. Dat u ondertussen het land verlaten had, doet hieraan weinig tot geen afbreuk (CGVS, p. 18 en 19).

Tot slot kan worden opgemerkt dat u de herhaaldelijk geuite beschuldiging van uw belagers dat u banden zou hebben met de "internationale LTTE" niet kunt koppelen aan enige individuele beleving of ervaring. U was luidens in of buiten Sri Lanka nooit lid van de LTTE of daarmee verbonden of gelinkte organisaties en nam buiten een éénmalige deelname aan een heldendagfeest in 2007 nooit in Maleisië deel aan enige demonstraties of manifestaties voor de Tamilzaak en/of gericht tegen de Sri Lankaanse autoriteiten (CGVS, p. 9). Uw verder ook nooit lid van enige Tamilorganisatie in Maleisië. Buiten het bieden van wat hulp (straatversiering aanbrengen en uitdelen van pamfletten) bij het organiseren van Tijgerfeesten in 2005 in uw dorp, had u ook nooit in Sri Lanka iets te maken met de LTTE. U heeft ook geen naaste familieleden (ouders, broers) die actief zijn geweest in de LTTE. Dat u aldus door uw belagers in verband zou gebracht zijn met de LTTE actief in het buitenland stemt dan ook tot nadenken.

Uit wat vooraf gaat kan worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

In de gegeven omstandigheden is er geen enkele reden waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. U heeft immers op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt dat u in een negatief licht zou staan bij de Sri Lankaanse autoriteiten en daarmee verbonden groeperingen of door deze autoriteiten en groeperingen zou geïsoleerd worden bij een eventuele terugkeer. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op het LTTE. Hiermee kwam een einde aan 26 jaar gewapend conflict in Sri Lanka. Het LTTE is militair volledig verslagen en is momenteel niet meer actief in Sri Lanka. Er werden geen aanvallen van het LTTE meer gerapporteerd sindsdien. Er werd werk van gemaakt om het hoog aantal 'IDP's' (Internally Displaced Persons, interne vluchtelingen) te hervestigen, terwijl het merendeel van de personen die verdacht worden van banden met LTTE ondertussen werden vrijgelaten. Van de ongeveer 12.000 voormalige LTTE-leden die zich na het einde van de oorlog overgaven of die gearresteerd werden waren er in juni 2014 nog slechts 132 in detentie of rehabilitatie. Het UNHCR in zijn Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka d.d. 21 december 2012 wijst er weliswaar op dat algemene mensenrechtensituatie in Sri Lanka precair is, maar stelt dat in het licht van de huidige situatie in Sri Lanka alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Sri Lanka op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Sri Lanka van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het profiel van een Tamil afkomstig uit het Noorden en Oosten van Sri Lanka is evenmin voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Dit was wel nog het geval volgens de UNHCR Eligibility Guidelines voor Sri Lanka van april 2009. Personen die verdacht worden van banden met het LTTE, hetgeen u beweerde te vrezen bij terugkeer naar Sri Lanka, kunnen volgens de huidige richtlijnen van UNHCR als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk verdacht wordt van banden te hebben met het LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u echter op geen enkel manier het Commissariaat-generaal weten te overtuigen van uw

voorgehouden LTTE profiel of van uw bewering wegens dergelijke verdenking te worden gevisieerd in Sri Lanka. U heeft ook op geen enkele wijze aangetoond tot één van de andere door UNHCR opgesomde mogelijke risicoprofielen te behoren. Evenmin zijn er andere elementen in uw dossier voorhanden die wijzen op een mogelijke gevisieerdheid door uw autoriteiten bij terugkeer naar Sri Lanka. Hierbij werd rekening gehouden met een resem risicofactoren gedetecteerd door het Commissariaat-generaal.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd in bijlage in het administratieve dossier gevoegd.

De rest van de door u neergelegde documenten zijn evenmin van die aard bovestaande appreciatie te wijzigen. Uw identiteit, etnische origine, uw opleidingsniveau, uw asielaanvraag bij UNHCR in Thailand en de verkoop van een stuk grond door u in mei 2014 worden niet door mij betwist, net zomin als uw sportprestaties in het verleden. Aan het door u neergelegde attest van de priester S.S. (J.) kan geen bewijswaarde gegeven worden. Vooreerst kan dit document bezwaarlijk als een objectieve bron van informatie beschouwd worden. Daarnaast heeft dit attest ook duidelijk een gesolliciteerd karakter. Het werd immers opgesteld nadat u in België asiel had aangevraagd. Verder kan hier nog aan worden toegevoegd dat er zichtbaar ook geknoeid met de datum van uw ontvoering vermeldt in dit attest. Tot slot is het tevens bevreemdend dat u deze persoon wel zou ingelicht hebben over uw ontvoering maar zou nagelaten hebben andere personen of instanties hierover in te lichten (CGVS gehoorverslag).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en de zorgvuldigheidsplicht.

Hij wijst op de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht in hoofde van verweerder en geeft een algemene uiteenzetting over de bewijslast inzake asielaanvragen.

Verzoeker benadrukt dat de essentie van zijn verzoek de vraag is naar bescherming tegen de CID, het leger of de paramilitaire Karuna-eenheden, die hem omwille van zijn etnie ervan verdenken samen te spannen met en geld te ontvangen van de LTTE. Het argument inzake zijn beperkte engagement voor de LTTE doet hieraan geen afbreuk nu het er overeenkomstig artikel 48/3, § 5 van de vreemdelingenwet niet toe doet of hij werkelijk de kenmerken vertoonde die aanleiding gaven tot zijn vervolging.

De houding die zijn vader aannam is verder irrelevant ter beoordeling van de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker. Bovendien is de interpretatie die verweerder geeft aan het gedrag van zijn vader hoogst persoonlijk en vindt deze geen steun in de feiten of documenten in het dossier.

Verzoeker stelt te beantwoorden aan het risicoprofiel van een persoon die ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE. Hij verwijst naar de *Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka* van 21 december 2012 van UNHCR en stelt afkomstig te zijn uit een regio in Sri Lanka die vroeger door de LTTE werd gecontroleerd en waar alle personen voorheen noodzakelijkerwijze contact hadden met de LTTE. Dit is het geval voor verzoeker en daarom is hij blijvend verdacht. Verzoeker verwijst naar een passage uit de voormelde richtlijnen van UNHCR en stelt over het hierin vermelde risicoprofiel te beschikken. Hij had fondsen in zijn bezit waardoor hij kon worden verdacht van financiële en andere steun aan de Sri Lankaanse diaspora. Verzoeker benadrukt dat het EHRM in een recent arrest de actualiteit van het bestaan van de vervolgingen bewezen acht.

Verzoeker voert aan dat zijn verklaringen consistent zijn met algemeen bekende en gedocumenteerde feiten. Hij citeert de vluchtelingendefinitie in "artikel 1A(2)", stelt dat zijn vader omwille van een in deze definitie vermelde reden geen beroep kan doen op de bescherming van mensenrechtenorganisaties, advocaten of politie en stelt dat diens keuze om geen bescherming te vragen aannemelijk is omdat de klacht die werd neergelegd bij de politie zonder gevolg bleef en zijn vader slechte ervaringen had met mensenrechtenorganisaties in 2013. Een beroep doen op een advocaat heeft evenmin zin indien men op voorhand redelijkerwijze kan inschatten dat geen recht zal worden gedaan.

Verzoeker wijt de tegenstrijdigheden over de data van 12 en 13 augustus aan de stress tijdens het gehoor ingevolge dewelke hij zich vergiste. Zijn verklaringen bij de DVZ waren correct en werden ondersteund met de neergelegde documenten en een eigen handgeschreven verklaring. Verweerder maakt een valse conclusie wanneer uit de premisse dat valse en vervalste documenten in Sri Lanka gemakkelijk te verkrijgen zijn wordt besloten dat verzoekers documenten vals zijn, en dit zonder de valsheid door onderzoek van deze documenten vast te stellen. De redenering dat door het ongeloofwaardig achten van verzoeker geen bewijswaarde aan de neergelegde documenten wordt geacht is zelfdienend, neemt een loopje met verzoekers rechten van verdediging en schendt de regels van het bewijsrecht zoals vastgelegd in de vreemdelingenwet en de algemene rechtsbeginselen. Het document van de politie is een origineel stuk en werd opgesteld *in tempore non suspecto* zodat het als een vaststaand feit geldt waarmee rekening moet worden gehouden.

Verzoeker stelt dat de motieven van de bestreden beslissing niet deugdelijk zijn en de beslissing niet kunnen dragen. Verweerder kon niet redelijk vaststellen dat hij ongeloofwaardig is. Verweerder hield geen rekening met de beschikbare informatie waaruit blijkt dat personen die worden verdacht van samenwerking en financiering nog steeds voorwerp uitmaken van vervolging en toetst de neergelegde documenten en vaststaande feiten hieraan niet.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. Verzoeker verklaarde blijkens het niet-betwiste feitenrelaas in de bestreden beslissing dat hij door zijn belagers zou zijn beschuldigd van banden met de LTTE. In het verzoekschrift benadrukt hij dat de essentie van zijn verzoek de vraag is naar bescherming tegen de CID, het leger of paramilitaire Karuna-eenheden, die hem ervan verdenken samen te spannen met en geld te ontvangen van de LTTE.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing niet weerlegt die stelt als volgt:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op het LTTE. Hiermee kwam een einde aan 26 jaar gewapend conflict in Sri Lanka. Het LTTE is militair volledig verslagen en is momenteel niet meer actief in Sri Lanka. Er werden geen aanvallen van het LTTE meer gerapporteerd sindsdien. Er werd werk van gemaakt om het hoog aantal 'IDP's' (Internally Displaced Persons, interne vluchtelingen) te hervestigen, terwijl het merendeel van de personen die verdacht worden van banden met LTTE ondertussen werden vrijgelaten. Van de ongeveer 12.000 voormalige LTTE-leden die zich na het einde van de oorlog overgaven of die gearresteerd werden waren er in juni 2014 nog slechts 132 in detentie of rehabilitatie. Het UNHCR in zijn Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka d.d. 21 december 2012 wijst er weliswaar op dat algemene mensenrechtensituatie in Sri Lanka precair is, maar stelt dat in het licht van de huidige situatie in Sri Lanka alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Sri Lanka op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Sri Lanka van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het profiel van een Tamil afkomstig uit het Noorden en Oosten van Sri Lanka is evenmin voldoende om aanspraak te

kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Dit was wel nog het geval volgens de UNHCR Eligibility Guidelines voor Sri Lanka van april 2009. Personen die verdacht worden van banden met het LTTE, hetgeen u beweerde te vrezen bij terugkeer naar Sri Lanka, kunnen volgens de huidige richtlijnen van UNHCR als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk verdacht wordt van banden te hebben met het LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming."

Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt door de Raad overgenomen.

Verzoeker herhaalt in het onderhavige verzoekschrift dat hij het risicoprofiel heeft van een persoon die wordt verdacht van het verlenen van financiële en andere steun aan de Sri Lankaanse diaspora en de LTTE. Verder wijst hij erop dat het er niet toe doet of hij zulke steun daadwerkelijk verleende doch dat het volstaat dat hij in de ogen van zijn belagers banden onderhield met de Sri Lankaanse diaspora en de LTTE. Verzoeker slaagt er echter geenszins in aan te tonen dat hij door de overheid of aan de overheid gelinkte groeperingen zou worden beschouwd als een persoon die zulk profiel vertoont. Uit het niet-betwiste feitenrelaas blijkt vooreerst dat verzoeker van 2006 tot 2011 in Maleisië verbleef. Aldus verbleef hij in de periode gedurende dewelke het hoogtepunt van het conflict tussen de Sri Lankaanse overheid en de LTTE zich blijkens de landeninformatie in het administratief dossier (stuk 11) situeerde in het buitenland. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, dat hij in of buiten Sri Lanka nooit lid was van de LTTE of hiermee verbonden of gelinkte organisaties, dat hij buiten een eenmalige deelname aan een heldendagfeest in 2007 in Maleisië nooit deelnam aan demonstraties of manifestaties voor de Tamilzaak of tegen de Sri Lankaanse autoriteiten, dat hij buiten het bieden van wat hulp bij het organiseren van de Tijgerfeesten in zijn dorp in 2005 ook in Sri Lanka nooit iets met de LTTE te maken had en dat hij geen naaste familieleden heeft die actief zijn geweest in de LTTE. Bijgevolg kan niet worden ingezien waarom de Sri Lankaanse autoriteiten of aan deze autoriteiten gelinkte groeperingen verzoeker ooit ervan zouden hebben verdacht of zouden verdenken banden te vertonen met de LTTE.

Dit wordt bevestigd door de omstandigheden van verzoekers terugkeer uit Maleisië naar Sri Lanka in 2011. Verzoeker, ter terechtzitting ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, verklaarde dat hij bij zijn terugkeer naar zijn land van herkomst in 2011 weliswaar aan een controle werd onderworpen en gedurende vier uur werd vastgehouden waarna hij eenvoudigweg werd vrijgelaten. Ook bij het CGVS gaf hij reeds aan dat hij bij aankomst in Sri Lanka in 2011 werd ondervraagd, dat hij anderhalf uur werd vastgehouden en dat hij vervolgens gewoon mocht beschikken (administratief dossier, stuk 4, p.6). Indien hij daadwerkelijk werd verdacht van banden met de LTTE, kan worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst in 2011 meer problemen zou hebben ondervonden.

Daarenboven kende verzoeker na zijn terugkeer minstens tot in augustus 2013 geen ernstige problemen. Indien hij door de Sri Lankaanse overheid en aan deze overheid gelinkte groepen werd beschouwd als persoon die steun verleende aan of banden vertoonde met de LTTE, kan nochtans worden aangenomen dat hij na zijn terugkeer naar zijn land eerder problemen zou hebben gekend. Verzoeker wendde zich in deze periode bovendien herhaaldelijk en vrijwillig tot de Sri Lankaanse autoriteiten om documenten te bekomen en verkreeg deze zonder problemen. Zo werd zijn rijbewijs uitgereikt op 19 augustus 2011 (administratief dossier, stuk 10: documenten). Bovendien vroeg verzoeker in 2013 op zijn naam een paspoort aan, ging hij in dit kader in persoon naar het paspoortkantoor en bewam hij zonder enig probleem een paspoort. Dit wijst er andermaal op dat hij door de Sri Lankaanse overheid niet werd beschouwd als een persoon met banden met de Sri Lankaanse diaspora en de LTTE.

Aangezien verzoeker gelet op het voorgaande zijn beweerde risicoprofiel niet aannemelijk maakt, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hij ingevolge dit profiel beweert te hebben ondervonden.

Zoals blijkt uit de verklaringen en documenten die in dit kader terecht worden aangehaald in de bestreden beslissing, legde verzoeker omtrent de gebeurtenissen die zouden hebben plaatsgevonden in augustus 2013 bij het CGVS daarenboven verklaringen af die in strijd waren met zowel zijn verklaringen bij de DVZ als de door hem neergelegde stukken, hetgeen de geloofwaardigheid van de aangevoerde problemen verder ondermijnt. Wanneer verzoeker met deze vaststellingen werd geconfronteerd bij het CGVS, wijzigde hij zijn verklaringen en paste hij deze aan om ze in overeenstemming te brengen met zijn bij de DVZ afgelegde verklaringen en de inhoud van de neergelegde documenten. Hij gaf daarnaast aan dat het een spannende tijd was en dat hij het zich niet zo goed meer herinnerde (administratief

dossier, stuk 6, p.13-14). In het verzoekschrift voegt verzoeker hier nog aan toe dat de tegenstrijdigheden te wijten zijn aan de stress tijdens het gehoor, ingevolge dewelke hij zich vergiste. Geen van deze verklaringen kan echter volstaan om de tegenstrijdigheden te vergoelijken. Zij doen geen afbreuk aan het gegeven dat van verzoeker, als asielzoeker, redelijkerwijze mocht worden verwacht dat hij in staat zou zijn voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker voor de gebeurtenissen die de essentie van het asielrelaas uitmaken en de aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, redelijkerwijze geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift, zodat van hem mocht worden verwacht dat hij hierover duidelijk en coherente verklaringen zou afleggen. In zoverre verzoeker ter terechtzitting nog opwierp dat hij bij het CGVS niet goed zou zijn begrepen, dient te worden opgemerkt dat dit, nog daargelaten dat hij dit in het verzoekschrift niet aanvoerde, evenmin kan volstaan om de vastgestelde tegenstrijdigheden op te heffen. Verzoekers verklaringen ter zake, zoals aangehaald in de bestreden beslissing, waren immers duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar.

Dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de gebeurtenissen in augustus 2013 doet eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaarde ontvoering in juni 2014, te meer nu hij deze ontvoering uitdrukkelijk aan zijn eerdere problemen koppelde. Daarenboven wordt aangaande deze ontvoering in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Bij de door u beweerde ontvoering in juni 2014 in Colombo kunnen trouwens nog andere bedekingen gemaakt worden. Zo is het weinig overtuigend dat uw vader naliet uw ontvoering onder de aandacht te brengen bij instanties en/of personen zoals mensenrechtenorganisaties, -activisten, politici en/of de pers. Bij het feit dat hij naliet enige richtbaarheid te geven aan uw ontvoering kunnen op zich ernstige vraagtekens geplaatst worden, temeer daar uw ontvoerders of belagers hadden nagelaten u na 30 minuten terug te brengen zoals ze hem aanvankelijk hadden beloofd. Dat hij geen geloof meer had in een organisatie zoals de Human Rights Commission - omdat zijn eerdere klacht in 2013 (cf supra) niets opleverde - en hij evenmin wist ervaring of contacten heeft met mensen in de media is onvoldoende om dit nalaten te verklaren, temeer de ernst van de gebeurtenis. Dat hij evenmin beroep deed op enige rechtshulp van een advocaat of zelf navraag deed bij de politie naar uw persoon is in het licht van het feit dat u werd opgepakt door twee personen die zich identificeerden als leden van de politieafdeling CID (Criminal Investigation Department) evenmin overtuigend te noemen (CGVS, p. 16 en 17).”

Verzoeker komt inzake deze motivering niet verder dan tot het louter betwisten dat de houding van zijn vader relevant zou zijn, tot een eenvoudige herhaling van een aantal van de in de bestreden beslissing aangehaalde gezegden en tot het poneren dat zijn vader redelijkerwijze zou hebben ingeschat dat een advocaat niets zou oplossen. Hij slaagt er hiermee echter niet in de voormelde motivering te ontkrachten. Indien zijn verklaringen werkelijk op de waarheid zouden stoelen, kon weldegelijk redelijkerwijze worden verwacht dat zijn vader iets zou hebben ondernomen om richtbaarheid aan zijn ontvoering te geven of om meer te weten te komen omtrent zijn situatie. Dat zijn vader zou hebben nagelaten dit te doen, is niet geloofwaardig.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts geheel onverlet waar deze stelt als volgt:

“Bovendien kunnen er tevens vraagtekens geplaatst worden bij de vaststelling dat uw ontvoerders en belagers tot twee weken geleden (medio-eind augustus) nalieten enige actie tegen u of uw familie te ondernemen, temeer zij u onder voorwaarden hadden vrijgelaten en geëist hadden dat u binnen de twee weken na uw vrijlating een bijkomend bedrag van 3 miljoen roepies te betalen. Deze termijn liep af op 27 juni 2014. Logisch zou zijn geweest dat ze kort na het verlopen van deze termijn tot vergelding zouden overgegaan zijn. U en uw familie hadden immers nagelaten het resterende bedrag van 3 miljoen roepies te betalen. Dat u ondertussen het land verlaten had, doet hieraan weinig tot geen afbreuk (CGVS, p. 18 en 19).”

Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, gezien deze niet dienstig wordt aangevochten, door de Raad overgenomen.

Het voorgaande klemmt nog des te meer gelet op verzoekers verklaringen omtrent zijn uitreis uit zijn land van herkomst. Hoewel hij dit ter terechtzitting ontkent, verklaarde hij eerder gedurende zijn asielprocedure immers herhaaldelijk en in duidelijke bewoordingen dat hij zijn land van herkomst op legale wijze en per vliegtuig verliet, met gebruik van zijn eigen paspoort en een toeristenvisum (administratief dossier, stuk 4, p.6-7; stuk 8, nr. 33). Dat verzoeker op legale wijze en met zijn eigen paspoort zijn land heeft verlaten en daarbij geen problemen kende, doet op fundamentele wijze verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vermeende vrees voor vervolging vanwege de Sri Lankaanse overheid en aan de overheid gelinkte groeperingen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas en vrees voor vervolging.

De neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 10) zijn niet van die aard dat zij de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers relaas en vrees kunnen herstellen.

Inzake de documenten die verzoeker neerlegde in verband met de gebeurtenissen die in augustus 2013 zouden hebben plaatsgevonden, kan vooreerst worden opgemerkt dat het CGVS, in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen, geenszins moet bewijzen dat deze documenten vals zijn en dat ook omwille van andere redenen dan hun valsheid aan deze documenten bewijswaarde kan worden ontzegd. Reeds hoger werd vastgesteld dat verzoekers verklaringen bij het CGVS omtrent deze gebeurtenissen niet konden worden gerijmd met zijn verklaringen bij de DVZ en de inhoud van de neergelegde documenten. Verweerder benadrukt bovendien met recht dat de documenten beoordeeld moeten worden in samenhang met de verklaringen van verzoeker. Documenten hebben slechts een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen zij echter niet om de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas te herstellen. Gezien verzoekers documenten niet worden neergelegd in het kader van geloofwaardige verklaringen kan hieraan bijgevolg geen bewijswaarde worden gehecht. Dit klemmt nog des te meer daar uit de informatie die verweerder bij de nota voegt blijkt dat Sri Lanka wordt geplaagd door corruptie, dat zodoende allerhande documenten er eenvoudig illegaal kunnen worden verkregen tegen betaling en dat bijgevolg de authenticiteit van deze documenten en de waarachtigheid van hun inhoud geenszins gegarandeerd zijn (rechtsplegingsdossier, stuk 5, bijlage). Derhalve kunnen de neergelegde documenten niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen.

De overige door verzoeker neergelegde documenten kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden betwist, evenmin afbreuk doen aan het voorgaande.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan deze ten grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de *sub* 2.2.3. gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS